

บทที่ 5

ความเท่าเทียมกันในสภาพการเริ่มแรก

ได้กล่าวมาแล้วว่าแนวความคิดหลักของรอลส์ในหลักการความยุติธรรม ทั้งสองข้อของเขานั้น มีแนวความคิดทั่วไปว่า (general conception)

ปัจจัยพื้นฐานทางสังคมทั้งหมด - เสรีภาพและโอกาส, รายได้และ สิทธิ, และ พื้นฐานของการนับถือตนเอง (self-respect) - จะ ถูกแบ่งปันอย่างเท่าเทียมกัน นอกเสียจากการแบ่งปันที่ไม่เท่าเทียม กันบางส่วน, หรือทั้งหมด, ในปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นผลประโยชน์ ต่อคนที่เสียเปรียบที่สุด¹

และสำหรับคณะบุคคลในสภาพการเริ่มแรก รอลส์ก็ได้อธิบายให้เห็น ว่าในตอนแรกนั้นบุคคลเหล่านั้นคิดจะแบ่งทุกอย่างอย่างเท่าเทียมกัน ดังนี้

ดังนั้น, คณะบุคคลเริ่มต้นด้วยหลักการที่กำหนดถึง เสรีภาพที่เท่าเทียม กันสำหรับทุกคน, รวมทั้งความเท่าเทียมกันของโอกาส, เช่นเดียวกัน กับการแบ่งผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมกันในรายได้และสิทธิ แต่ไม่มี เหตุผลอะไรที่จะหยุดความคิดอยู่เพียงเท่านั้น ถ้าหากว่ามีความไม่เท่า เทียมกันในโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งทำให้ทุกคนดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับ จุดความเท่าเทียมกันในตอนเริ่มแรก แล้วทำไมถึงจะไม่ยอมรับความไม่ เท่าเทียมกันอันนั้น?²

---

¹ John Rawls, A Theory of Justice, p. 303.

² Ibid., p. 151.

ทำไมรอลส์จึงคิดว่าจุดเริ่มต้นของการแบ่งที่ยุติธรรมในสังคมที่บุคคลในสภาพการเริ่มแรกคิดคือ การแบ่งอย่างเท่ากัน แล้วค่อยมาคำนึงถึงการแบ่งอย่างไม่เท่ากัน อะไรคือความชอบธรรมที่มีเหตุผลที่จะมาอธิบายว่าควรจะแบ่งทุกอย่างอย่างเท่าเทียมกัน แม้กระทั่งรายได้และสินทรัพย์ รอลส์ไม่ได้ให้เหตุผลหรือให้คำอธิบายโดยตรงในเรื่องนี้ นอกจากกล่าวเพียงว่าบุคคลในสภาพการเริ่มแรกจะตกลงแบ่งอย่างเท่าเทียมกันและในแนวความคิดทั่วไป แต่อาจพอที่จะสรุปได้ว่ามาจากเหตุผลสองประการ คือ

ประการแรก จากแนวความคิดที่ว่าบุคคลทุกคนในสภาพการเริ่มแรกเป็นบุคคลที่เท่าเทียมกันในฐานะที่เป็นบุคคลที่มีเหตุผลและศีลธรรมตามทัศนะของค่าน้ำ

ประการที่สอง คุณสมบัติตามธรรมชาติ (natural asset) ที่มนุษย์แต่ละคนได้รับมาตั้งแต่เกิดนั้นเป็นไปอย่างไร้เหตุผล (arbitrary) ดังนั้นการแบ่งปันผลประโยชน์จึงไม่ควรที่จะขึ้นอยู่กับคุณสมบัติตามธรรมชาติของมนุษย์

ความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นความแตกต่างที่ไม่มีเหตุผลในทัศนะทางศีลธรรม (moral point of view) และถ้าไม่มีข้อถกเถียงหรือเหตุผลทางศีลธรรมอันอื่นมาโต้แย้ง หรือมาอธิบายถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลแล้ว การแบ่งปันผลประโยชน์จึงไม่ควรจะแบ่งไปตามความแตกต่างตามธรรมชาติของมนุษย์ซึ่ง เป็นไปอย่างไม่มีเหตุผลทางศีลธรรม และโดยเหตุผลทางศีลธรรมจึงควรที่จะแบ่งทุกอย่างอย่างเท่าเทียมกัน ลักษณะของข้อถกเถียงจึงเป็นดังนี้

1. การครอบครองควรจะได้รับอย่างเท่าเทียมกัน, นอกเสียจากว่ามีเหตุผลทางศีลธรรมที่มากพอว่าทำไมจึงควรจะได้รับไม่เท่ากัน

2. บุคคลไม่สมควร (deserve) ที่จะได้รับความแตกต่างจากคนอื่นในคุณสมบัติทางธรรมชาติ, ไม่มีเหตุผลว่าทำไมบุคคลควรจะแตกต่างกัน

คุณสมบัติทางธรรมชาติ

3. ถ้าไม่มีเหตุผลทางศีลธรรมที่จะมาบอกว่า ทำไมบุคคลแตกต่างกันในด้านหนึ่งแล้ว ความแตกต่างในคุณสมบัติทางธรรมชาติของพวกเขา ก็ไม่ได้ก่อให้เกิดหรือสามารถทำให้เกิดเหตุผลทางศีลธรรมได้ว่า ทำไมพวกเขาจึงควรจะแตกต่างกันในด้านอื่นด้วย (เช่น การครอบครอง)

ดังนั้น

4. ความแตกต่างกันในคุณสมบัติทางธรรมชาติของบุคคลไม่ได้ก่อให้เกิดเหตุผลว่าทำไมการครอบครองควรจะ ไม่เท่าเทียมกัน

ดังนั้น

5. การครอบครองของบุคคลควรจะ เท่าเทียมกัน นอกเสียจากว่ามีเหตุผลทางศีลธรรมมาบอกว่า ทำไมการครอบครองของพวกเขาควรจะ ไม่เท่าเทียมกัน (เช่น การทำให้คนที่เสียเปรียบที่สุดดีขึ้น)³

จากข้อถกเถียงนี้หากเราจะพิจารณากันในเรื่องของความเท่าเทียมกัน ปัญหา ก็จะอยู่ที่ข้อเสนอดีแรก ซึ่งเป็นข้อเสนอเกี่ยวกับความเท่าเทียมกัน โดย โรเบิร์ต โนซิค (Robert Nozick) ตั้งคำถามว่า "ทำไมการครอบครองของบุคคลจึงควรจะ เท่าเทียมกัน ถ้าหากขาดเหตุผลทางศีลธรรมมาอธิบายการเบี่ยงเบนออกจากความเท่าเทียมกัน" และคำถามที่น่าสนใจมากที่สุดคือ "ทำไมจึงคิดว่าควรจะ มีรูปแบบเฉพาะที่แน่นอนตายตัวในการครอบครอง" กล่าวคือทำไมรอลส์จึงต้องถือว่าทุกคนจะต้องได้รับส่วนแบ่งเท่าเทียมกัน ทำไมถึงจะต้องมีรูปแบบการแบ่งที่แน่นอนตายตัวบางอย่างในการตกลงกันของบุคคลในสภาพการเริ่มแรก เป็นไปได้หรือไม่ว่าบุคคลในสภาพการเริ่มแรกจะ ไม่ต้องสน

³Robert Nozick, Anarchy, State, and Utopia,

ใจว่าในตอนแรกจะต้องมีรูปแบบการแบ่งโดยเฉพาะเจาะจง อย่างเช่น ต้องแบ่งอย่างเท่าเทียมกัน

ในสภาพการเริ่มแรกที่บุคคลทุกคนตกอยู่ภายใต้ม่านของความไม่รู้ และถ้าหากบุคคลเหล่านั้นคิดว่าในตอนแรกควรจะต้องแบ่งทุกอย่างอย่างเท่าเทียมกันอย่างที่รอลส์เสนอ ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ สิ่งที่จะต้องแบ่งเท่ากันคืออะไรหมายความว่า สิ่งที่จะต้องแบ่งอย่างเท่าเทียมกันนั้นมีอยู่แล้วในสภาพการเริ่มแรก หรือว่าเป็นผลผลิตที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือของคนทุกคนในสภาพการเริ่มแรก หากเป็นประการที่สอง การแบ่งผลผลิตก็น่าที่จะนำหลักการที่ว่าใครทามากควรจะได้มากมาใช้ด้วย เพราะบุคคลในสภาพการเริ่มต้นทุกคนรู้ว่าแต่ละคนเกิดมาไม่เท่ากัน ความสามารถที่จะผลิตได้ก็ไม่เท่าเทียมกัน และดูจะเป็นสิ่งที่ไม่ยุติธรรมถ้าจะแบ่งผลประโยชน์ให้คนที่ทามากได้เท่ากับคนที่ทาน้อย ถึงแม้ว่าความไม่เท่าเทียมกันนั้นจะมีผลมาจากคุณสมบัติทางธรรมชาติที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิดของบุคคลอย่างไม่มีเหตุผลทางศีลธรรมก็ตาม และหากเป็นประการแรกสภาพการเริ่มแรกอาจจะเป็นเหมือนกับของล็อก (Locke) ที่ผลผลิตธรรมชาติเป็นของทุกคน ทำไมรอลส์จึงไม่ให้บุคคลทุกคนคิดเพียงว่าสิ่งที่ต้องแบ่งนั้นเป็นของทุกคน ไม่ใช่ทุกคนควรจะได้รับส่วนแบ่งเท่า ๆ กันในสิ่งที่ต้องแบ่ง การกล่าวว่าผลไม้ในป่าเป็นของทุกคน กับทุกคนมีส่วนแบ่งเท่ากันจากผลไม้ในป่านั้นมีความแตกต่างกันอย่างมาก ถ้าผลไม้ในป่าเป็นของคนทุกคน แล้วใครจะเป็นคนเก็บ คนที่เก็บผลไม้ควรจะเป็นเจ้าของผลไม้ของเขาหรือไม่ และเขาควรจะแบ่งให้กับคนอื่น ๆ ที่ไม่สามารถเก็บผลไม้ได้เพราะความพิการตามธรรมชาติ ให้ได้ผลไม้เท่ากับเขาหรือไม่

หากเราลองสมมุติถึงสถานการณ์ในสภาพการเริ่มแรกที่บุคคลกำลังที่จะเลือกหลักการในตอนแรก โดยคำนึงถึงเรื่องอื่น ๆ มาเกี่ยวข้อง เช่น ความสามารถและความพยายาม เราจะได้ทางเลือกสามทางคือ

1. ทุก ๆ คนได้รับส่วนแบ่งเท่าเทียมกัน ตามที่รอลส์เสนอ

2. ทุก ๆ คน ได้รับส่วนแบ่งตามความสามารถ หมายความว่าคนที่ความสามารถทำมากได้มาก คนที่มีความสามารถทำน้อยได้น้อย คนที่ทำไม่ได้ก็ไม่ได้อะไรเลย

3. ทุก ๆ คนได้รับส่วนแบ่งตามความสามารถ แต่คนที่ทำน้อยหรือทำไม่ได้ก็ยังได้รับส่วนแบ่งไปตามส่วน ซึ่งได้มากกว่าแบบที่สอง*

*เราสามารถที่จะใช้เกณฑ์การแบ่งอย่างอื่นนอกจากเรื่องความสามารถมาแทนที่ได้

บุคคลในสภาพการเริ่มแรกจะ เลือกแบบไหน โดยที่ทุกคนอยู่ภายใต้ ม่านแห่งความไม่รู้ และทุกคนพยายามที่จะ เลือกทาง เลือกที่ก่อให้เกิดผลร้าย น้อยที่สุดต่อตัวเขาตามกฎหมายแมกซิมิน (maximin rule)

แน่นอนว่าบุคคลในสภาพการเริ่มแรกย่อมไม่ชอบการแบ่งแบบที่สอง เพราะ เขาอาจจะ เป็นคนที่ไม่มีความสามารถที่จะ เลี้ยงตนเองได้ ไม่มีอะไรมา เป็นหลักประกันความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิตของเขา เขาไม่อาจรู้ได้ว่า โดยธรรมชาติเขาจะ เกิดมาเป็นคนที่มีคุณสมบัติอย่างไร

ถ้าพวกเขาเลือกแบบที่หนึ่ง ทำไมพวกเขาถึง เลือกแบบที่หนึ่ง ? เพราะว่าเป็นทาง เลือกที่ปลอดภัยและให้ผลเลวร้ายน้อยที่สุดสำหรับพวกเขาหาก บังเอิญเขาเกิดมาเป็นคนพิการ อย่างน้อยเขาก็ยังได้รับส่วนแบ่ง เท่ากับคนอื่น ๆ พวกเขาได้รับส่วนแบ่งมาจากใคร? ถึงแม้รอลส์จะ เสนอการแบ่งอย่างเท่าเทียม กันราวกับว่าเรากำลังจะ แบ่งขนมเค้กให้คน 10 คนอย่างเท่า ๆ กัน แต่ผล ประโยชน์ของสังคมน่าจะขนมเค้กที่เกิดขึ้นมาเอง แต่เป็นขนมเค้กที่ต้องมีคน จานวนหนึ่งในคนสิบคนนั้น เป็นคนทำขึ้นมา ในการร่วมมือกันทางสังคมนั้นนอกจาก ผลประโยชน์แล้วยังมีภาระหน้าที่ที่จะต้องทำกับสังคมนั้นอีกด้วย ความเลวร้ายที่สุด อาจจะไม่ใช่การได้รับผลประโยชน์น้อยที่สุด แต่เป็นการได้รับภาระหน้าที่มากที่สุด

ถึงแม้ว่าบุคคลในสภาพการเริ่มแรกจะไม่มีความรู้ว่า เขาจะเกิดมาเป็นใครภายใต้ม่านแห่งความไม่รู้ แต่เขาก็สามารถรู้ได้ว่าบุคคลแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกัน เพราะความรู้ถึงความแตกต่างกันของบุคคลเป็นความรู้ทั่วไปที่ไม่ถูกจำกัดโดยม่านแห่งความไม่รู้ และเป็นไปได้ที่เขาจะสมมุติว่าบังเอิญพวกเขาตกอยู่ในสภาพของสังคมที่บุคคลโดยส่วนมากไร้ความสามารถ มีคนเพียงจำนวนน้อยที่มีความสามารถที่จะสร้างผลประโยชน์ที่จะแบ่งปันกันในสังคม และนั่นอาจเป็นความเลวร้ายในชีวิตของคนที่มีความสามารถ ที่ต้องทำเพื่อแบ่งผลประโยชน์ให้กับทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งถ้าหากเขาดำเนินชีวิตอยู่คนเดียว เขาอาจจะได้รับผลประโยชน์มากกว่าการอยู่ร่วมกันกับคนอื่น ๆ ในสังคม พวกเขาอาจถูกละเมิดสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่จะมีชีวิตอย่างที่เขาต้องการ เพราะเขาต้องเสียเวลาและกำลังไปสร้างผลประโยชน์ให้กับสังคม เพื่อให้ทุกคนอยู่ในสภาพที่ดีขึ้นโดยได้รับส่วนแบ่งเท่า ๆ กัน

รอลส์ให้บุคคลในสภาพการเริ่มแรกมองแต่ผลร้ายที่อาจจะเกิดขึ้นกับคนที่เสียเปรียบที่สุดในสังคม ซึ่งในความหมายนี้คือคนที่ไม่มีความสามารถมากที่สุด เนื่องจากทุกคนมีโอกาสที่จะเป็นคนที่เสียเปรียบมากที่สุดได้ การทำให้คนที่เสียเปรียบมากที่สุดได้รับผลร้ายน้อยที่สุดจึงเป็นสิ่งที่ปลอดภัยมากที่สุด แต่หากเราให้บุคคลในสภาพการเริ่มแรก มองผลร้ายที่อาจจะเกิดขึ้นกับคนที่ได้เปรียบที่สุดในสังคม ซึ่งในความหมายนี้คือคนที่มีความสามารถมากที่สุด ผลร้ายของเขาอาจจะรุนแรงมากกว่าผลร้ายอาจจะเกิดกับคนที่เสียเปรียบมากที่สุดก็ได้ หากเขายอมรับว่าในตอนแรกทุกคนจะได้รับส่วนแบ่งอย่างเท่ากัน

แนวความคิดของรอลส์ของการแบ่งปันผลประโยชน์เริ่มต้นจากความคิดแบบเสมอภาคนิยมแบบสุดโต่ง (radical egalitarianism) ซึ่งส่งผลไปสู่การเรียกร้องผลประโยชน์จากบุคคลที่ได้เปรียบในสังคมมากกว่าควรจะเป็น ถึงแม้ว่าความได้เปรียบนั้นจะเกิดขึ้นตามธรรมชาติก็ตาม เพราะถ้าหากสมมติว่าเราเป็นบุคคลในสภาพการเริ่มแรกที่ตกอยู่ภายใต้ม่านของความไม่รู้ เราจะยอมรับข้อตกลงว่าจะให้คนที่มีความสามารถทำ แล้วได้เท่ากับคนที่ไม่มีความสามารถ

หรือไม่ คำตอบที่เป็นไปได้คือไม่ยอมรับ เพราะเราอาจจะกลายเป็นคนที่มี
ความสามารถก็ได้

หลักความแตกต่างนั้นก็เป็นการยอมรับการแบ่งปันผลประโยชน์ตามความ
สามารถ เป็นการยอมทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันเพื่อผลประโยชน์ของคนทุกคน
ในสังคม เพราะรอแล้วหรือใคร ๆ ก็รู้ว่าหากแบ่งผลประโยชน์เท่า ๆ กัน คนที่มี
ความสามารถก็จะไม่ทำหรือทำไม่เต็มที่ ความไม่เท่าเทียมกันในการแบ่งปัน
ผลประโยชน์เป็นเพียงเพื่อก่อให้เกิดแรงจูงใจต่อคนที่ได้เปรียบในสังคมให้ผลิต
ผลผลิตอย่างมีประสิทธิภาพแก่คนทุกคนในสังคม ซึ่งแฝงด้วยความหมายที่ว่าทุกคน
จะได้ผลประโยชน์ที่มากกว่าความเท่าเทียมกันที่เริ่มขึ้นในตอนแรก

แต่การยอมรับการแบ่งปันอย่างเท่ากันในตอนแรก หมายถึงการยอมรับ
สิทธิในผลประโยชน์ของคนทุกคนที่จะได้รับการแบ่งผลประโยชน์ที่เท่ากัน ทั้งหมด
นั้นแฝงถึงความถูกต้องที่จะเรียกร้องความเท่าเทียมกันในทุก ๆ อย่างต่อคนที่ได้
เปรียบในสังคม แต่ทำไมละ ในเมื่อธรรมชาติได้สร้างทุกคนขึ้นมาไม่เท่าเทียม
กันอย่างไม่มีเหตุผลแล้ว คนทุกคนจึงมีสิทธิที่จะมาเรียกร้องความเท่าเทียมกัน
ทุกอย่างอย่างมีเหตุผลในความไม่มีเหตุผลของธรรมชาติ และหากเป็น
การตกลงร่วมกันของบุคคลในสภาพการเริ่มแรก เขาก็ไม่น่าที่จะคิดว่าจะมีคนที่
คิดว่าตนเองมีความสามารถคนใดจะมายอมปฏิบัติตามข้อตกลงที่คนคนนั้นมีแต่เสีย
ผลประโยชน์มากกว่าที่จะได้ประโยชน์จากข้อตกลง และผลประโยชน์ที่เขาจะ
ต้องเสียนั้นไม่คุ้มกับผลประโยชน์ที่เขาอาจจะได้รับจากการร่วมมือของคนอื่น ๆ
เลยและเป็นไปได้อีกเช่นกันว่า ผลร้ายที่เกิดจากการเรียกร้องส่วนแบ่งที่เท่า
เทียมกันอาจจะมากกว่าผลร้ายที่เกิดจากการไม่เรียกร้องส่วนแบ่งที่เท่าเทียมกัน
กล่าวคือ ผลประโยชน์จากส่วนแบ่งที่แบ่งอย่างเท่าเทียมกันที่เกิดจากการเรียก
ร้อง อาจจะน้อยกว่าผลประโยชน์จากส่วนแบ่งที่แบ่งอย่างไม่เท่าเทียมกัน

แนวความคิดที่ว่าบุคคลทุกคนในสภาพการเริ่มแรกเป็นบุคคลที่เท่าเทียม
กันในฐานะที่เป็นบุคคลที่มีเหตุผลและศีลธรรมตามทัศนะของค่าน้ำที่รอแล้วเสนอมา

ก็ไม่เพียงพอ ที่จะอ้างสิทธิที่จะให้บุคคลทุกคนได้รับส่วนแบ่งอย่างเท่าเทียมกันใน
ทุก ๆ อย่าง ซึ่งรอลส์ก็ไม่เสนอให้เห็นว่ามี ข้อสรุปที่มีได้จากการกล่าวว่าคุณ
เท่าเทียมกันในฐานะที่เป็นบุคคลที่มีเหตุผลและศีลธรรม สามารถเรียกร้อง
การปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในฐานะที่เป็นบุคคลที่มีเหตุผลและศีลธรรมเท่านั้นซึ่ง
ก็คือหลักการข้อแรกในหลักการทั้งสองของรอลส์ และไม่สามารถที่จะเรียกร้อง
การปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในทุก ๆ ด้านได้

อะไรคือความต้องการของรอลส์ที่เสนอให้มีการแบ่งอย่างเท่าเทียม
กันในตอนแรก จากการนำเสนอของรอลส์ทำให้สรุปได้ว่า รอลส์ต้องการความ
เท่าเทียมกันในตอนแรกนั้นเป็นเพียง เพื่อนำไปเป็นจุดเปรียบเทียบกับผลประโยชน์
ที่จะได้รับเพิ่มขึ้น เมื่อนำหลักความแตกต่างมาใช้ในสังคม

อย่างไรก็ตาม สังคมสามารถที่จะยอมรับเอาหลักความแตกต่างมา
จัดความไม่เท่าเทียมกันในโครงสร้างทางสังคม เพื่อที่จะทำให้เกิดความ
เปลี่ยนแปลง และความไม่แน่นอน (contingencies) ทางธรรมชาติ
และสังคมถูกนำไปใช้ให้เกิดผลประโยชน์กับทุกคนอย่างมีประสิทธิภาพ,
เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับจุดที่ได้รับการแบ่งอย่างเท่าเทียมกัน⁴

รอลส์นำเอาผลประโยชน์ที่มากขึ้นสำหรับทุกคนจากการนำหลักความ
แตกต่างมาใช้เป็นเหตุผล ที่จะยอมให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในการจัดโครงสร้าง
ทางสังคม

---

⁴ John Rawls, "A Kantian Conception of Equality,"
Reading In Social and Political Philosophy, ed. Robert
M. Stewart (New York: Oxford University Press, 1986),
p. 193.

ดังนั้นมันจึงไม่มีเหตุผลอะไรที่จะหยุดอยู่ที่การแบ่งผลประโยชน์ อย่างเท่าเทียมกัน โครงสร้างพื้นฐานทางสังคมควรที่จะยอมให้เกิด ความไม่เท่าเทียมกัน ตราบใดที่ทำให้สถานการณ์ของทุกคนดีขึ้น, รวมทั้งคนที่เสียเปรียบที่สุดด้วย, โดยที่ความไม่เท่าเทียมกันนี้ สอดคล้องกับเสรีภาพที่เท่าเทียมกันและ โอกาสที่เที่ยงธรรม⁵

แต่ทำไมรอลส์จึงต้อง เริ่มต้นจากส่วนแบ่งที่เท่าเทียมกัน เราไม่สามารถพิสูจน์ความสมเหตุสมผลของหลักความแตกต่าง โดยไม่อาศัยจุดเริ่มต้นของส่วนแบ่งที่เท่าเทียมกันได้เลยหรือ? หากเราปล่อยให้บุคคลในสภาพการเริ่มแรกยอมรับหลักการข้อแรกในเรื่อง เสรีภาพที่เท่าเทียมกัน และถ้าพวกเขาคิดว่าในเรื่องของความเท่าเทียมในตอนแรกทุกคนควรจะได้รับคือ หลักการข้อแรก และทุกคนยอมรับ แล้วมาคำนึงถึงในเรื่องของความไม่เท่าเทียมกันว่าจะยอมรับความไม่เท่าเทียมกันแบบไหน ที่จะสอดคล้องกันกับความเท่าเทียมกันที่เขายอมรับ เขาเพียงเลือกดูจากความไม่เท่าเทียมกันของโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมในหลายหลายแบบ แล้วปรากฏว่าหลักความแตกต่าง เป็นความไม่เท่าเทียมกันที่น่าที่จะยอมรับหรือน่าเลือกมากที่สุด เพราะทุกคนได้รับผลประโยชน์จากความไม่เท่าเทียมกันและ ไม่ละเมิดเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่เท่าเทียมกัน รวมทั้งโอกาสที่เที่ยงธรรม (ในที่นี้จะไม่พิสูจน์ให้เห็น) พวกเขาสามารถที่จะเลือกรูปแบบของความไม่เท่าเทียมกันทางสังคมและ เศรษฐกิจที่ดีที่สุด โดยไม่ต้องอาศัยจุดแบ่งอย่างเท่าเทียมกันเป็นจุดเปรียบเทียบได้

พวกเขา, บุคคลในสภาพการเริ่มแรก, ได้ตกลงถึงความเท่าเทียมที่พวกเขาควรจะได้รับอย่างเท่าเทียมกันในส่วนหนึ่ง, คือหลักการข้อแรก, แล้วจึงได้ตกลงถึงความไม่เท่าเทียมกันในส่วนที่เหลือที่พวกเขาคิดว่าทุกคนจะยอมรับ, คือหลักความแตกต่าง

⁵ Ibid., p. 192.

ข้อโต้แย้งทั้งหมดต้องการที่จะลดความรุนแรงของความเท่าเทียมกันที่
แฝงอยู่ในข้อถกเถียงของรอลส์ ด้วยข้อเสนอที่ว่าทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับส่วน
แบ่งอย่างเท่าเทียมกันในทุกอย่าง โดยเฉพาะในหลักความแตกต่าง ที่ดูคล้ายกับ
ว่าผู้ที่เสียเปรียบที่สุดมีสิทธิที่จะเรียกร้องส่วนแบ่งอย่างเท่าเทียมกัน แต่พวกเขา
(ซึ่งมีความสามารถน้อย) ยอมเสียผลประโยชน์ของตนเองให้กับคนที่ได้เปรียบ
เพื่อให้พวกเขามีแรงจูงใจที่จะผลิต หรือสร้างผลประโยชน์ให้กับสังคมโดยส่วน
รวมอย่างมีประสิทธิภาพ หลักความแตกต่างกลายเป็นหลักการที่มีนัยของความ
เท่าเทียมกันปรากฏอยู่ก่อนความไม่เท่าเทียมกัน ที่ว่าตอนแรกทุกคนได้รับส่วน
แบ่งอย่างเท่าเทียมกัน แล้วยอมให้เกิดการแบ่งอย่างไม่เท่าเทียมกันเพื่อผล
ประโยชน์ที่เพิ่มมากขึ้น แต่ก็ยังแฝงด้วยสิทธิที่จะเรียกร้องส่วนแบ่งที่เท่าเทียมกัน
ถ้าเราไม่ยอมรับว่า ทุกคนควรจะได้รับส่วนแบ่งในทุกอย่างอย่างเท่าเทียมกัน
นอกจากความเท่าเทียมกันในหลักการข้อแรก หลักความแตกต่างก็จะไม่ได้
แฝงความคิดของความเสมอภาคแบบสุดโต่ง เอาไว้แล้ว.